

Dosarul nr. 2ra-1334/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. L. Lavric)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

16 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Iuri Coseacov

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Iuri Coseacov împotriva Companiei Naționale de Asigurări în Medicină cu privire la anulara ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 3 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Iuri Coseacov și menținută hotărârea din 7 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 10 septembrie 2018, Iuri Coseacov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Companiei Naționale de Asigurări în Medicină cu privire la anulara ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, din luna martie 2004, a activat în cadrul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină în funcția de specialist coordonator, Secția calitate evaluare și control, îndeplinind pe parcursul întregii activități, în mod conștiincios și cu profesionalism obligațiile de serviciu, nefiind niciodată atras la răspundere disciplinară.

La 4 decembrie 2017, în baza ordinului nr. 576-c a fost preavizat despre concediere, în legătură cu reducerea numărului de personal, iar la 11 iunie 2018, prin ordinul nr. 181-c a fost concediat.

A invocat dezacordul cu concedierea sa, care este ilegală, fiind încălcată legislația în vigoare, or potrivit art. 88 alin. (1) lit. e), d) Codul muncii, angajatorul

va reduce în primul rând locurile vacante și persoanele angajate prin cumul, iar în cazul său, funcțiile vacante au fost păstrate în statele de personal.

La fel, au fost încălcate și prevederile art. 183 Codul muncii, nefiindu-i prezentate datele care ar fi confirmat că nivelul de calificare a celorlalți angajați este mai înalt decât al lui.

A evidențiat că anterior emiterii ordinului de reducere a statelor, la 22 mai 2018, a solicitat transferarea la funcția vacantă, însă, careva răspuns la solicitare nu a primit până în prezent.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 88, 183 Codul muncii.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinului de concediere nr. 181-c din 11 iunie 2018, restabilirea la locul de muncă, achitarea salariului pentru perioada de lipsă forțată de la locul de muncă, compensarea pagubei morale, încasarea cheltuielilor pentru asistența juridică în mărime de 5 000 de lei, repararea prejudiciului moral în mărime de un salariul mediu.

Prin hotărârea din 7 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 3 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, fost respins apelul declarat de Iuri Coseacov și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că concedierea lui Iuri Coseacov din funcția de specialist coordonator, Secția calitate evaluare și control din cadrul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină a avut loc cu respectarea prevederilor art. 88 alin. (1) lit. c) Codul muncii, fapt ce indică indubitabil la legalitatea ordinului de concediere nr. 181-c din 11 iunie 2018.

Or, acest ordin a fost emis cu respectarea termenului, procedurii stabilite, conform normelor în vigoare, iar temei de a fi anulat nu a fost stabilit.

Astfel, urmare a respingerii pretenției cu privire la anularea ordinului de concediere, instanțele de judecată ierarhic inferioare au ajuns la concluzia de a respinge și pretențiile privind restabilirea la locul de muncă, achitarea salariului pentru perioada de lipsă forțată de la locul de muncă, compensarea pagubei morale, încasarea cheltuielilor pentru asistența juridică în mărime de 5 000 de lei și repararea prejudiciului moral în mărime de un salariul mediu, fiind pretenții subsecvente pretenției principale, care a fost respinsă.

La 7 august 2020, Iuri Coseacov a declarat recurs împotriva deciziei din 3 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, admiterea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că intimatul nu a prezentat careva probe care ar demonstra că a fost asigurată prioritatea la reducerea statelor în conformitate cu prevederile art. 183 Codul muncii, nu a prezentat careva acte, procese-verbale, decizii, documente sau alte dovezi care ar fi demonstrat că concedierea s-a produs transparent, echitabil și legal, nu a prezentat careva dovezi care ar fi probat că Agenția de Ocupație a Forței de Muncă a fost informată privitor la reducerea statelor

și că s-a adresat organului sindical în vederea obținerii opiniei consultative privind concedierea salariatului.

La fel, intimatul nu a prezentat explicații plauzibile privitor la motivele din care nu a fost acordat locul vacant de muncă.

A menționat recurentul că reducerea statelor de personal nu era reală, ci simulată, obligațiile de muncă indicate în fișa postului actuală au rămas aceleași pe care el le-a îndeplinit activând în cadrul Secției calitate evaluare și control, fiind modificată doar denumirea subdiviziunii în care a activat.

Intimatul a afirmat că nu mai există postul cu aceleași funcțiile pe care dânsul le-a îndeplinit, însă, din fișa postului prezentată nu rezultă că postul respectiv într-adevăr a fost redus.

A accentuat că a fost concediat, cu toate că, la momentul concedierii la Compania Națională de Asigurări în Medicina au fost prezente locuri vacante, iar anterior emiterii ordinului cu privire la reducerea statelor, la 22 mai 2018, dânsul a solicitat transferarea la funcția vacantă în cadrul CNAM, dar până la momentul actual nu a primit niciun răspuns la solicitarea înaintată.

În așa mod, prima instanță a ignorat argumentele lui, nu a reflectat în hotărârea sa circumstanțele de fapt relevante pentru examinarea cauzei.

La 16 septembrie 2020, prin intermediul oficiului Poștal, Compania Națională de Asigurări în Medicina a depus referință la recursul declarat de Iuri Coseacov, solicitând respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 7 iulie 2020, fapt ce se atestă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 139), fiind recepționată de către recurent la 8 iulie 2020, ceea ce se confirmă prin ștampila aplicată pe plicul de recepție a deciziei recurate anexat la cererea de recurs (f. d. 145).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 7 august 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Iuri Coseacov, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Iuri Coseacov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Iuri Coseacov urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Iuri Coseacov.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu